

ΤΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Αριθ. φύλλου 16

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

«ΠΑΝΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΟΣ» ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ολοι μαζί για
την προκοπή
του Συλλόγου
μας και του
Τόπου μας

Γραφεία: Μαιροκορδάτου 7 ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 3617.705 Τ.Τ. 106 78

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1987

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Όπως γνωρίζετε, την Κυριακή 10 Μαΐου έγιναν από τη Γενική Συνέλευση αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. Εξελέγησαν τακτικά μέλη του Δ.Σ. αλφαριθμητικώς ως κατωτέρω:

Βούλγαρης Σταύρος του Ιωάννη.
Κακλαμάνος Νικόλαος του Δημ.
Λαλιώτης Θανάσης του Μαυρ.
Μανασσής Μάνος του Γεωργίου
Μπότης Νίκος του Κλεομένη
Στεφανής Κων.) νος
Τσίγκας Αργύριος

Αναπληρωματικός: Τάμπαρης
Γεώργιος του Ιωάννου.
Προηγήθηκε λογοδοσία του απερχόμενου Δ.Σ. και λογοδοσία του Ταμία για τη διαχείριση. Μέλη Εξελεγκτικής Επιτροπής Τακτικά οι: Βασιλάκης Νικόλαος και Πιτούλας Στέργιος του Ιωάννου.

Επίσης η Γ.Σ. σε νόμιμη απάρτια απεφάσισε την τροποποίηση του αρχικού καταστατικού, σε ε-

πουσισώδη σημεία για την καλλίτερη λειτουργία του Συλλόγου, χωρίς να μεταβάλλεται ο σκοπός που είναι πάντοτε αυστηρά πολιτιστικός.

Το νεοεκλεγέν Δ.Σ. συνήλθε στις 14 Μαΐου και καταρτίσθηκε σε σώμα ως εξής: Νικ. Μπότης, Πρόεδρος, Μάνος Μανασσής Α' Αντιπρόεδρος, Νικόλαος Κακλαμάνος Β' αντιπρόεδρος, Θανάσης Λαλιώτης Ταμίας, Αργύριος Τσίγκας Γεν. Γραμματέας, Βούλγαρης Στ. Δημοσίων Σχέσεων, Κων. Στεφανής υπεύθυνος εκδηλώσεων και εκδρομών.

Το ούτω συγκροτηθέν νέο Δ.Σ. απεφάσισε ομόφωνα όπως σε περίπτωση που τροποποιηθεί το Καταστατικό, απότελος η θητεία του Δ.Σ. θα είναι διετής, κατά το δεύτερο έτος Πρόεδρος θα αναλάβει ο κ. Μάνος Μανασσής, εφόσον δηλώσει τούτο εγγράφως προς το Δ. Σ.

ΝΙΚΗΤΗ

Κάτοικο: 2.000.

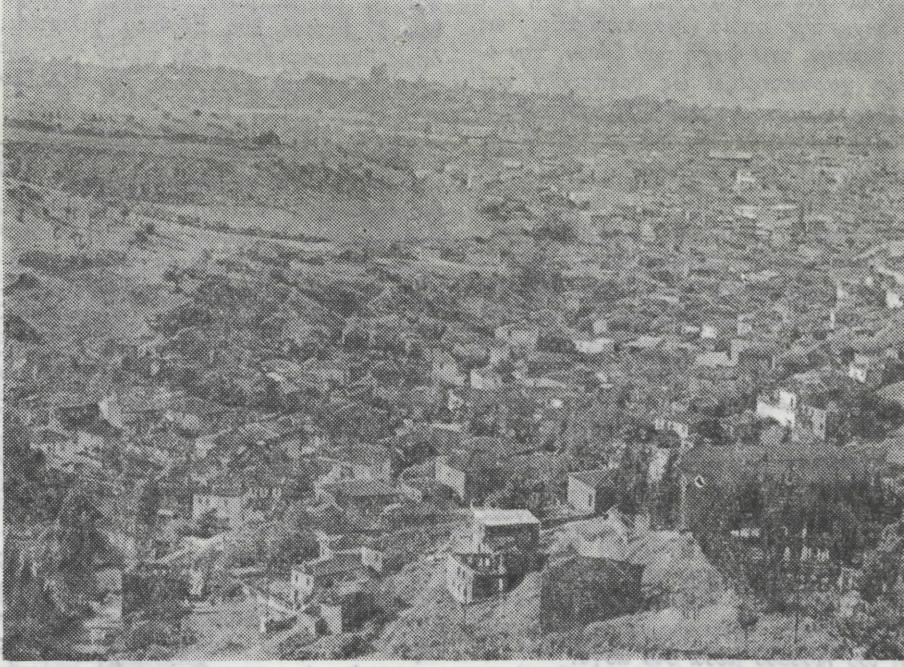
Απέχει 105 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη και 36 χλμ. από τον Πολύγυρο.

Στην περιοχή της Νικήτης έχουν εντοπιστεί αρκετές θέσεις όπου υπήρχαν συνοικισμοί κατά τα προϊστορικά χρόνια. Από τότε συνέχισε ασταμάτητη η ζωή στην περιοχή της, άλλοτε σε μικρούς συνοικισμούς και άλλοτε σε μικρά ή μεγάλα χωριά.

Στα κλασικά χρόνια το σημαντικότερο πόλισμα στην περιοχή της ήταν η Γαληγός. Η Γαληγός ήταν η εξέλιξη ενός σημαντικού προϊστορικού οικισμού. Φαίνεται ότι στους κατοίκους της προστέθηκαν πολλοί Χαλκιδείς άποικοι τον 8ο και 7ο αι. π.Χ. Κατά τους μιχηκούς

γήρα σε διάφορα μοναστήρια του Αγίου Όρους (Εενοφώντος, Λαύρας, Εηροποτάμου), αλλά υπήρχε και ένα χωριό ανεξάρτητο, η Ψαλλίδα, από το οποίο σώζεται μόνον ο εγκελώς ερειπωμένος πύργος. Το χωριό αυτό θα πρέπει να καταστράψηκε από τους Καταλανούς γύρω στο 1308.

Στις αρχές του 14ου αι. άρχισε να δημιουργίεται ο συγκατισμός της σημερινής Νικήτης. Αρχικά ήταν ένας μικρούς συνοικισμός των καλλιεργητών του μετοχιού «Νεακίτου» που ανήκε στη μονή Εενοφώντος. Με την πάροδο του χρόνου αυξήθηκαν οι κάτοικοι και το 15ο αι. θα έπρεπε να ήταν ήδη ένα ανεξάρτητο χωριό. Το άνοιγμά του με την

πάροδο του χρόνου είχε τη μαρτυρημένη εξέλιξη:

Νεακίτου, Νικίτου, Νικίτη, Νικήτη.

Το 1821 η Νικήτη καταστράφηκε από τους Τσούρους και οι κάτοικοι της διασκορπίστηκαν. Από το 1822 ως το 1827 οι περισσότεροι επέστρεψαν και ξανάπισαν το χωριό.

Σήμερα η Νικήτη είναι ένα από τα δυναμικότερα χωριά της Χαλκιδικής και το σπουδαιότερο μελισσοπαραγωγικό κέντρο της Ελλάδας.

— ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ:
Ο παλιός οικισμός της Νικήτης: σπίτια κτισμένα από το 1830 και έπειτα, ο ναός του Αγ. Νικήτα (1867), το παλιό σχολείο (1890 - 1918). Πολύ χαρακτηριστικές οι καμπανάδες των σπιτιών.

Ο κοιμητηριακός ναός: κτίσμα του 16ου αι., από το οποίο σώζεται μόνο το μεσαίο κλίτος. Διατηρούνται τοιχογραφίες του τέλους του 16ου αι.

Η παλαιοχριστιανική βασιλική του Αγ. Γεωργίου: δρισκεται σε απόσταση 3 χλμ. νότια από τη Νικήτη. Κτίσμα του 5ου αι. Αγαπάφρης το 1970. Τρίκλιτος ναός, γενικών διαστάσεων 14X12,5 μ. Καταστράφηκε τον 6ο αι. Σήμερα πάνω στο μεσαίο κλίτος είναι κτισμένα τα ξωκλήσια του Αγ. Γεωργίου. Στα νότια του ναού υπάρχουν δύο σημεία στη σελ. 3).

ραδιάστηκε το άδατο από γυναικες είτε ηθελημένα είτε από ανάρκη, από πολέμους και διώξεις. Κατά τους χρόνους της Ελληνικής επανάστασης του 1821, παλλές οικογένειες για ν' αποφύγουν τις σφαγές και τις διώξεις των Τούρκων εγκαταστάθηκαν για ορισμένο χρόνο στο Άγιο Όρος. Αυτό επαγκαλιζόταν σε περιόδους ανωμαλιών στην εκτός του Αθωνα Ελλάδα.

Το 1954 όταν υψώθηκε η σημαία μας από τον οπλαρχηγό Τσόμη Καρατάσιο, πλεύστες οικογένειες της Χαλκιδικής, κατέφυγαν στο Αγιονόρος. Επίσης κατά την περίοδο ειμφυλίου 1945 - 1949 κατέφυγαν στο Αγιονόρος κτηνοτρόφοι με τα ποιμνιά των, χωρίς φυσικά γυναικες.

Άλλη είσοδος ιστορείται με επίσημο χαρακτήρα το 1850 της συζύγου του εν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβευτού της Αγγλίας Στράτφοργ Κάννιγκ. Στο σύγχρονη της και σ' αυτή έγινε δεξιωτή και υποδοχή. Αναφέρεται από παράδοση και είσοδος Ρωσίδων. Τελευταία ηθελημένη παραδίωση έγινε το 1953 όταν γυναικες μέλος του εν Θεσσαλονίκης Βυζαντινογιακού Συνεδρίου εισήλθη στο Αγιονόρος για να πετύχει διακήρυξη δια του τύπου. Η περίπτωση αυτή προκάλεσε την έκδοση του Ν.Δ. 2623) 53, που θέσπισε ποινικές κυρώσεις για παράδοση του αδάτου.

Αφού καταγράφηκε το ιστορικό του μοναχισμού και της δημιουργίας της Μοναστικής Πολιτείας του Αγίου Όρους, καθώς και τις διέρρησθηκες απαγορεύσεις στη χερσόνησο του Αθωνα, προχωρούμε εις τα ενδότερα της Μοναστικής οικοικημένη από άνδρες Μοναχούς και κοσμικούς εργαζόμενους.

Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές πα-

(Συνέχεια στη σελ. 3)

